

อดิสสา อิตรา อุทฺร ทิสฺวา “กสฺมา มยฺหํ คพฺภสฺส ปตฺติจฺจิตฺตํ น กเถสิ”ติ วตฺวา, “ตฺวํ มํ อาเนตฺวา เทว วาเร คพฺภํ ปาเตสิ, กิเมตฺถํ ตฺยํ กเถมิ”ติ วุตฺเต, “นฺนฺจาทานิมนฺหิ จินฺเตตฺวา, ตสฺสา ปมาทํ โอโลเกนฺตี, ปริณเต คพฺเภา, โอกาสํ ลภิตฺวา ฆาสฺซํ โยเซตฺวา อทาสิ” ๑

อด อดิสสา (อิตฺติยา) อิตรา (วณฺณิตฺถิ) อุทฺร ทิสฺวา “(ตฺว) กสฺมา มยฺหํ คพฺภสฺส ปตฺติจฺจิตฺตํ น กเถสิ”-อิตฺติ วตฺวา, “ตฺวํ มํ อาเนตฺวา เทว วาเร คพฺภํ ปาเตสิ, (อห) กิเมตฺถํ ตฺยํ กเถมิ”-อิตฺติ (วจเน ตาย อิตฺติยา) วุตฺเต, “(อห) นฺนฺจาทานิ อิทานิ อมฺหิ”-อิตฺติ จินฺเตตฺวา ตสฺสา (อิตฺติยา) ปมาทํ โอโลเกนฺตี, ปริณเต คพฺเภา, โอกาสํ ลภิตฺวา ฆาสฺซํ โยเซตฺวา อทาสิ ๑

ครั้งนั้น (อ.หญิงหมั้น) นอกนี้ เห็นแล้ว ซึ่งท้อง (ของหญิง) นั้น กล่าวแล้ว ว่า “(อ.เธอ) ย่อมไม่บอก ซึ่งความที่แห่งสัตว์ผู้เกิดแล้วในครรภ์เป็นผู้ตั้งอยู่เฉพาะแล้ว แก่เรา เพราะเหตุไร” ดังนี้, (ครั้นเมื่อคำ) ว่า “อ.ท่าน นำมาแล้ว ซึ่งดิฉัน ยังสัตว์ผู้เกิดแล้วในครรภ์ ให้ตกไปแล้ว ลึ้นวาระ ท. สอง, (อ.ดิฉัน) จะบอก แก่ท่าน เพื่อประโยชน์อะไร” ดังนี้ (อันหญิงนั้น) กล่าวแล้ว, คิดแล้ว ว่า “(อ.เรา) เป็นผู้ฉิบหายแล้ว ย่อมเป็น ในกาลนี้” ดังนี้ แลดูอยู่ ซึ่งความประมาท (ของหญิง) นั้น, ครั้นเมื่อสัตว์ผู้เกิดแล้วในครรภ์ แก่รอบแล้ว, ได้แล้ว ซึ่งโอกาส ประกอบแล้ว ซึ่งยา ได้ให้แล้ว ๑

คพฺโภ ปริณตตตฺตา ปตฺติตุํ อสฺกโกนฺโต ติริยํ นิปฺชฺชิ” ๑

คพฺโภ (คพฺภสฺส) ปริณตตตฺตา ปตฺติตุํ อสฺกโกนฺโต ติริยํ นิปฺชฺชิ” ๑

อ.สัตว์ผู้เกิดแล้วในครรภ์ ไม่อาจอยู่ เพื่ออันตกไป เพราะความที่ (แห่งสัตว์ผู้เกิดแล้วในครรภ์) เป็นผู้แก่รอบแล้ว นอนแล้ว ขวาง ๑

ติพฺพา ขรา เวทนา อุปฺปชฺชิ” ๑

อ.เวทนา อันกล้า อันแข็ง เกิดขึ้นแล้ว ๑

ชีวิตสฺสยํ ปาปฺปณฺนิ” ๑

(สา อิตฺถิ) ชีวิตสฺสยํ ปาปฺปณฺนิ” ๑

(อ.หญิง นั้น) ถึงแล้ว ซึ่งความสงสัยในชีวิต ๑

สา “นาสิตฺมฺหิ ตยา, ตฺวเมว มํ อาเนตฺวา ตโย ทารเก นาเสสิ; อิทานิ สยฺปิ นสฺสามิ, อิตฺธานิ จุตฺตา ยฺกฺขิณี หุตฺวา ตว ทารเก ขาทิตฺถํ สมตฺถา หุตฺวา นิพฺพตฺเตยฺยนฺติ ปตฺถนํ จเปตฺวา กาลํ กตฺวา ตสฺมีเยว เคเห มชฺชาริ หุตฺวา นิพฺพตฺติ” ๑

สา (อิตฺถิ) “(อห) นาสิตา อมฺหิ ตยา, ตฺวํ เอว มํ อาเนตฺวา ตโย ทารเก นาเสสิ; อิทานิ (อห) สยฺปิ นสฺสามิ, (อห) อิตฺ (อิตฺตภาวโต) อิทานิ จุตฺตา ยฺกฺขิณี หุตฺวา ตว ทารเก ขาทิตฺถํ สมตฺถา หุตฺวา นิพฺพตฺเตยฺย”-อิตฺติ ปตฺถนํ จเปตฺวา กาลํ กตฺวา ตสฺมี เอว เคเห มชฺชาริ หุตฺวา นิพฺพตฺติ” ๑

(อ.หญิง) นั้น ตั้งไว้แล้ว ซึ่งความปรารถนา ว่า “(อ.เรา) เป็นผู้อันท่านให้ฉิบหายแล้ว ย่อมเป็น, อ.ท่านนั้นเที่ยว นำมาแล้ว ซึ่งเรา ยังทารก ท. สาม ให้ฉิบหายแล้ว, ในกาลนี้ (อ.เรา) ย่อมฉิบหาย แม่เอง, (อ.เรา) เคลื่อนแล้ว (จากอัมภพ) นี้ ใน

กาลนี้ เป็นนางยักษิณี เป็น เป็นผู้สามารถ เพ้ออันเคี้ยวกิน ซึ่งทารก ท. ของท่าน เป็น พึงบังเกิด” ดังนี้ กระทำแล้ว ซึ่งกา
ละ เป็นนางแมว เป็น บังเกิดแล้ว ในเรือน นั้นนันทียะ ๖

อิตรปิ สามิโก คเหตวา “ตยา เม กุลุปะจเณโท กโตติ กปฺพรชนฺหาทีหิ สุโปถิตํ โปเถสิ ๖

อิตรปิ (วณฺณิตฺถิ) สามิโก คเหตวา “ตยา เม กุลุปะจเณโท กโต”-อิตติ (วตฺวา) กปฺพรชนฺหาทีหิ (อวยเวหิ) สุโปถิตํ โปเถสิ ๖

อ.สามิ จับแล้ว (ซึ่งหญิงหมั้น) แม่นอกนี้ (กล่าวแล้ว) ว่า “อ.การเข้าไปตัดซึ่งตระกูล ของเรา อันเจ้า กระทำแล้ว” ดังนี้
โทยแล้ว โทยแล้วด้วยดี (ด้วยอวยวะ ท.) มีศอกและเข้าเป็นต้น ๖

สา เตเนวาพาเรน กาลํ กตฺวา ตตฺถเณว กุกฺกุณฺโณ หุตฺวา นิพฺพตฺติ ๖

สา (วณฺณิตฺถิ) เตน เณว อาพาเรน กาลํ กตฺวา ตตฺถ (เคเห) เณว กุกฺกุณฺโณ หุตฺวา นิพฺพตฺติ ๖

(อ.หญิงหมั้น) นั้น กระทำแล้ว ซึ่งกาลละ ด้วยความเจ็บ นั้นนันทียะ เป็นแม่ไก่ เป็น บังเกิดแล้ว (ในเรือน) นั้นนันทียะ ๖

น จิรสฺเสว กุกฺกุณฺโณ อณฺฑทานิ วิชายิ ๖

น จิรสฺส เณว กุกฺกุณฺโณ อณฺฑทานิ วิชายิ ๖

อ.แม่ไก่ ตกแล้ว ซึ่งฟองไข่ ท. ต่อกาลไม่นานนั้นนันทียะ ๖

มชฺชาริ อาคณฺตฺวา ตานิ ชาทิ ๖

มชฺชาริ อาคณฺตฺวา ตานิ (อณฺฑทานิ) ชาทิ ๖

อ.นางแมว มาแล้ว เคี้ยวกินแล้ว (ซึ่งฟองไข่ ท.) เหล่านั้น ๖

หุติยมฺปิ ตติยมฺปิ ชาทิเยว ๖

(มชฺชาริ) หุติยมฺปิ ตติยมฺปิ ชาทิ เณว ๖

(อ.นางแมว) เคี้ยวกินเหล่านั้นนันทียะ แม่ครั้งที่สอง แม่ครั้งที่สาม ๖

กุกฺกุณฺโณ “ตโย วาเร มม อณฺฑทานิ ชาทิตฺวา, อิทานิ มฺปิ ชาทิตุกฺกมาสิ; อิตฺทานิ จุตฺวา ตํ สปุตฺตํ ชาทิตุํ ลภาย
ยฺหนฺติ ปตฺถนํ กตฺวา ตโต จุตฺวา ทิปปิํ หุตฺวา นิพฺพตฺติ ๖

กุกฺกุณฺโณ “(ตุว) ตโย วาเร มม อณฺฑทานิ ชาทิตฺวา อิทานิ มฺปิ ชาทิตุกฺกมา อสิ; (อห) อิตฺ (อตฺตมาราโต) อิทานิ จุตฺวา ตํ สปุตฺตํ
ชาทิตุํ ลภาย”-อิตติ ปตฺถนํ กตฺวา ตโต (อตฺตมาราโต) จุตฺวา ทิปปิํ หุตฺวา นิพฺพตฺติ ๖

อ.แม่ไก่ กระทำแล้ว ซึ่งความปรารถนา ว่า “(อ.ท่าน) เคี้ยวกินแล้ว ซึ่งฟองไข่ ท. ของเรา สิ้นวาระ ท. สาม เป็นผู้ใคร่เพื่อ
อันเคี้ยวกิน แม้ซึ่งเรา ย่อมเป็น ในกาลนี้, (อ.เรา) เคลื่อนแล้ว (จากอัฐภาพ) นี้ ในกาลนี้ พึงได้ เพ้ออันเคี้ยวกิน ซึ่งท่าน
ผู้เป็นไปกับด้วยบุตรน้อย” ดังนี้ เคลื่อนแล้ว (จากอัฐภาพ) นั้น เป็นแม่เสือเหลือง เป็น บังเกิดแล้ว ๖

อิตรปิ มิตฺติ หุตฺวา นิพฺพตฺติ ๖

อิตรปิ (มชฺชาริ) มิตฺติ หุตฺวา นิพฺพตฺติ ๖

(อ.นางเมว) แม่คนนี้ เป็นแม่เนื้อ เป็น บังเกิดแล้ว ๑

ตลสา วิชาตวิชาตกาเล ทิปนี อาคนตุวา ตโย วาเร ปุตตะเก ขาติ ๑

ตลสา (มิกยา) วิชาตวิชาตกาเล ทิปนี อาคนตุวา ตโย วาเร ปุตตะเก ขาติ ๑

อ.แม่เลื่อเลื่อ มาแล้ว เคี้ยวกินแล้ว ซึ่งลูกน้อย ท. ลีนวาระ ท. สาม ในกาล (แห่งแม่เนื้อ) นั้น ทั้งคลอดแล้วทั้งคลอดแล้ว ๑

มิดี มรณกาเล “อิมาย เม ติกุขตตุ ปุตตะกา ขาติตา, อิทานิ (P45) มปี ขาติสฺสตี; อิตฺทานิ จุตฺตา เอตํ สปุตฺตํ ขาติตุํ ลมฺบายุนฺติ ปตฺถนํ กตฺวา กาลํ กตฺวา ยกุขินี หุตฺวา นิพฺพตฺติ ๑

มิดี มรณกาเล “อิมาย (ทีปนียา) เม ติกุขตตุ ปุตตะกา ขาติตา, (สา ทิปนี) อิทานิ มปี ขาติสฺสตี; (อห) อิตฺ (อตฺตมาราโต) อิทานิ จุตฺตา เอตํ สปุตฺตํ (ทีปนี) ขาติตุํ ลมฺบาย”-อิตฺ ปตฺถนํ กตฺวา กาลํ กตฺวา ยกุขินี หุตฺวา นิพฺพตฺติ ๑

อ.แม่เนื้อ กระทำแล้ว ซึ่งความปรารถนา ว่า “อ.ลูก ท. ของเรา (อันแม่เลื่อเลื่อ) นี้ เคี้ยวกินแล้ว ลีนสามครั้ง, (อ.แม่เลื่อเลื่อ นั้น) จักเคี้ยวกิน แม่ซึ่งเรา ในกาลนี้, (อ.เรา) เคลื่อนแล้ว (จากอัทธภาพ) นี้ ในกาลนี้ ฟังได้ เพื่ออันเคี้ยวกิน (ซึ่งแม่เลื่อเลื่อ) นั้น ตัวเป็นไปกับด้วยบุตรน้อย” ดังนี้ ในกาลเป็นที่ตาย กระทำแล้ว ซึ่งกาละ เป็นนางยักษิณี เป็นบังเกิดแล้ว ๑

ทีปนีปี ตโต จุตฺตา สวตฺถิยํ กุลธิตา หุตฺวา นิพฺพตฺติ ๑

ทีปนีปี ตโต (อตฺตมาราโต) จุตฺตา สวตฺถิยํ กุลธิตา หุตฺวา นิพฺพตฺติ ๑

แม่ อ.แม่เลื่อเลื่อ เคลื่อนแล้ว (จากอัทธภาพ) นั้น เป็นนางกุลธิตา เป็น บังเกิดแล้ว ในพระนครชื่อว่าสาวัดดี ๑

สา วุฑฺฒิปฺปตฺตา ทวารคามे ปติกุลํ อคฺมาลี ๑

สา (กุลธิตา) วุฑฺฒิปฺปตฺตา ทวารคามे ปติกุลํ อคฺมาลี ๑

(อ.นางกุลธิตา) นั้น ผู้ถึงแล้วซึ่งความเจริญ ได้ไปแล้ว สู่ตระกูลแห่งผ้า ที่บ้านใกล้ประตู ๑

อปรมาเค ปุตฺตํ วิชายี ๑

อปรมาเค (สา กุลธิตา) ปุตฺตํ วิชายี ๑

ในกาลอันเป็นส่วนอื่นอีก (อ.นางกุลธิตา นั้น) คลอดแล้ว ซึ่งบุตร ๑

ยกุขินี ตลสา ปิยสหายิกาวณฺเณน อาคนตุวา “กุหี เม สหายิกาทิ ปุจฺฉิ ๑

ยกุขินี ตลสา (กุลธิตฺยา) ปิยสหายิกาวณฺเณน อาคนตุวา “กุหี เม สหายิกา (วสตี)-อิตฺ ปุจฺฉิ ๑

อ.นางยักษิณี มาแล้ว ด้วยเพศแห่งหญิงสหายผู้เป็นที่รัก (ของนางกุลธิตา) นั้น ถ้ามแล้วว่ อ.หญิงสหาย ของดิฉัน (ย่อมอยู่ ในที่) ไหน ดังนี้ ๑

“อนโตคพฺเภ วิชาตาทิ อาหंसฺ ๑

(ชนา) “(สหวิทยา เต) อนุโตคพเภา วิชาตา”-อติ อาหंसุ ฯ

(อ.ชน.ท.) กล่าวแล้ว ว่า “(อ.หญิงสหทัย ของท่าน) คลอดแล้ว ในภายโนแห่งห้อง” ดังนี้ ฯ

ลำ ต่ สุตวา “ปุตตํ ญ โข วิชาตา อุทานุ ธีตรํ, ปสสิสฺสามิ นนฺติ, ปวลิติวา ปสฺสนตี วีย ทารกํ คเหตุวา ขา
 ทิตฺวา คตา ฯ

สา (ยักษินี) ต่ำ (วจน) สุตวา “(สหายิกา) ปุตต นุ ไช วิชาตา อุทาหุ (สหายิกา วิชาตา) ชีตร, (อห) ปลลิสฺสามิ น (ทาร์ก)“-อิ
ติ (วตวา) ปวิสิตวา ปลสนตฺตี วีย (หตวา) ทาร์ก คเหตุวา ชาทิตวา คตา ฯ

(อ.นางยักษ์ฉนิ) นั้น พังแล้ว (ซึ่งคำ) นั้น (กล่าวแล้ว) ว่า “(อ.หญิงสหาย) คลอดแล้ว ซึ่งบุตร หรือหนอแล หรือว่า (อ.หญิงสหาย คลอดแล้ว) ซึ่งธิดา, (อ.เรา) จักเห็น (ซึ่งทารก) นั้น” ดังนั้น, เข้าไปแล้ว เป็นราวกะว่าดูอยู่ (เป็น) จับแล้ว ซึ่งทารก เคี้ยวกินแล้ว ไปแล้ว ๑

หุติยวาเรปี ตเถว ขาที ฯ

หุติยวาระปี (สา ขกฺขินี) ตถา เอว ขาที ฯ

(อ.นางยักษ์ฉิ่ง นุ่น) เคี้ยวกินแล้ว เหมือนอย่างนั้นนั่นเทียว แม่ในวาระที่สอง ฯ

ตติยวาระ อิศรา ครุฑพวง หุตะวา สามิกัง อามนเตตฺวา “สามิ อิมสฺมี จาเน เอกา ยกฺขินี มม เทว ปฺตุเต ชา
หิตฺวา คตฺตา, อิทานิ มม กลฺเคหํ คนฺตฺวา วิชฺชายิสสามิตี กลฺเคหํ คนฺตฺวา วิชฺชายิ ฯ”

ตติยวาระ อิศรา (กุลธิดา) ครุฑพญา หุตวรา สามีกั อามนเตตวรา “สามิ อิมสฺมี จาเน เอกา ยกฺขิณี มม เทว ปุตุเต ขาติตฺวา คตา , อิทานิ (อหํ) มม กุลเคหํ คนตฺวา วิชยัสสามิ”-อิตติ (วตฺวา) กุลเคหํ คนตฺวา วิชยาย ฯ

ในวาระที่สาม (อ.นางกุลจิตา) นอกนี้ เป็นผู้มีความรักอันหนัก เป็น เรียบมาแล้ว ซึ่งสามี (กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่ นาย อ.นาง ยักษิณี ดนหนึ่ง ในที่ นี้ ได้ยากินแล้ว ซึ่งบุตร ท. สอง ของเรา ไปแล้ว, ในกาลนี้ (อ.เรา) ไปแล้ว สู่เรือนแห่งตระกูล ของ เรา จักคลอด” ดังนี้ ไปแล้ว สู่เรือนแห่งตระกูล คลอดแล้ว ฯ

ตทา ลำ ยกขึ้น อทกวร คตา โหติ ฯ

๑. ในกาลนั้น อ.นางยักษ์ฉิน นั้น เป็นผู้ถึงแล้ว ซึ่งวาระแห่งน้ำ ย่อมเป็น ฯ

เวรสวณสูตร ทิ ยกฺขินิโย วาเรน อนัตตตฺโต สีสปรมฺปราย อุทกํ ออาหารฺติโย จาตุมฺมาสจฺจเยนปิ ปณฺจมาสจฺจเยนปิ มจฺจนติ ฯ

จริงอยู่ อ.นางยักษ์ณี ท. นำมาอยู่ ซึ่งนำ โดยอันสืบ ๆ แห่งศิระะ จากสระชื่อว่าอนโตนาด ตามวาระ เพื่อท้าวเวสสุวรรณ
ยอมแพ้ โดยอันล่งไปแห่งประชุมแห่งเดือนสี่บ้าง โดยอันล่งไปแห่งประชุมแห่งเดือนห้าบ้าง ฯ

อปรา กิลนตกายา ชีวิตกขยปี ปาปณนติ ฯ

อปรา (ยกขินิโย) กิลนตกายา ชีวิตกขยปี ปาปฺพนนติ ฯ

(อ.นางยักษ์ณี ท.) เหล่าอื่นอีก ผู้มีกายอันบอบช้ำแล้ว ย่อมถึง แม่ซึ่งความสิ้นไปแห่งชีวิต ฯ

สา ปน อุทกवारโตะ มุตตมตตาว เวเคน ตํ ฆรํ คนฺตวา “กูหิ เม สหายิกาติ ปุจฺจิ ฯ

สา (ยฺกฺษิณี) ปน อุทกवारโตะ มุตตมตตาว เวเคน ตํ ฆรํ คนฺตวา “กูหิ (จาเน) เม สหายิกา (วสติ)–อิติ ปุจฺจิ ฯ

ก็ (อ.นางยักษ์ณี) นั้น ผู้สีกว่าพ้นแล้ว จากวาระแห่งน้ำเที่ยว ไปแล้ว สู่เรือน นั้น โดยเร็ว งามแล้ว ว่า “อ.หญิงสหาย ของ ดิฉัน (ย่อมอยู่ ในที่) ไหน” ดังนี้ ฯ

“กูหิ นํ ปสฺสิสฺสสฺส, ตสฺสา อิมสฺมี จาเน ชาตทารเก ยฺกฺษิณี ชาทติ; ตสฺมา กุลเคหํ คตาทิ ฯ

(ชนา อาหุสฺ) “(ตุว) กูหิ (จาเน) นํ (สหายิก) ปสฺสิสฺสสฺส, ตสฺสา (สหายิกาย) อิมสฺมี จาเน ชาตทารเก ยฺกฺษิณี ชาทติ; ตสฺมา (สา สหายิกา) กุลเคหํ คตาทิ–อิติ ฯ

(อ.ชน ท. กล่าวแล้ว) ว่า “(อ.ท่าน) จักเห็น (ซึ่งหญิงสหาย) นั้น (ในที่) ไหน, อ.นางยักษ์ณี ย่อมเคี้ยวกิน ซึ่งทารกผู้เกิด แล้ว ท. ในที่ นี้ (ของหญิงสหาย) นั้น, เพราะเหตุ นั้น (อ.หญิงสหาย นั้น) ไปแล้ว สู่เรือนแห่งตระกูล” ดังนี้ ฯ

สา “ยตฺถ วา ตตฺถ วา คจฺจนฺตุ, น เม มุจฺจิสฺสสฺสตีติ เวรเวคสมุสฺสสาหิตา นคราภิมุขี ปกฺขนฺหิ ฯ

สา (ยฺกฺษิณี) “(สา อิตฺถิ) ยตฺถ (จาเน) วา ตตฺถ (จาเน) วา คจฺจนฺตุ, (สา อิตฺถิ) น เม มุจฺจิสฺสสฺสตีติ–อิติ (จินฺเตตฺวา) เวรเวคสมุสฺสสาหิตา นคราภิมุขี (หุตฺวา) ปกฺขนฺหิ ฯ

(อ.นางยักษ์ณี) นั้น (คิดแล้ว) ว่า “(อ.หญิง นั้น) จงไป (ในที่) ไใด หรือ หรือว่า (ในที่) นั้น, (อ.หญิงนั้น) จักไม่พ้น จากเรา” ดังนี้ ผู้อันกำลังแห่งเวรให้อาจหาญขึ้นพร้อมแล้ว เป็นผู้มีหน้าเฉพาะต่อพระนคร (เป็น) เล่นไปแล้ว ฯ

อิตรปิ นามคฺคทณฺทิวเส ตํ ทารกํ นหาเปตฺวา นามํ กตฺวา “สามิ อิทานิ (P46) สกฺขรํ คจฺจมาติ ปุตฺตํ อาทาย สามิเกน สหฺมึ วิหารมชฺชคเตน มคฺเคน คจฺจนฺตี ปุตฺตํ สามิกสฺส ทตฺวา วิหารโปกฺขณฺนิยํ นหาตฺวา อุตฺตริตฺวา ปุตฺตํ คเหตุว, สามิเก นหายนฺเต, ปุตฺตํ ปายมานา จิตฺตา, ยฺกฺษิณี อาคจฺจนฺตี ทิสฺวา สญฺชานิตฺวา “สามิ เวเคน เอหิ, อยํ สา ยฺกฺษิณีติ อุจฺจาสทฺทํ กตฺวา, ยาว ตสฺสาคมนํ สณฺจาทํ อสฺสโกณฺตี นีวตฺติตฺวา อนฺโตวิหาราภิมุขี ปกฺขนฺหิ ฯ

อิตรปิ (กุลธิตา) นามคฺคทณฺทิวเส ตํ ทารกํ นหาเปตฺวา นามํ กตฺวา “สามิ อิทานิ (มย) สกฺขรํ คจฺจมา–อิติ (วตฺวา) ปุตฺตํ อาทาย สามิเกน สหฺมึ วิหารมชฺชคเตน มคฺเคน คจฺจนฺตี ปุตฺตํ สามิกสฺส ทตฺวา วิหารโปกฺขณฺนิยํ นหาตฺวา อุตฺตริตฺวา ปุตฺตํ คเหตุว, สามิเก นหายนฺเต, ปุตฺตํ ปายมานา จิตฺตา ยฺกฺษิณี อาคจฺจนฺตี ทิสฺวา สญฺชานิตฺวา “สามิ (ตุว) เวเคน เอหิ, อยํ (อิตฺถิ) สา ยฺกฺษิณี (โหติ)–อิติ อุจฺจาสทฺทํ กตฺวา, ยาว ตสฺส (สามิกสฺส) อาคมนํ สณฺจาทํ อสฺสโกณฺตี นีวตฺติตฺวา อนฺโตวิหาราภิมุขี (หุตฺวา) ปกฺขนฺหิ ฯ

(อ.นางกุลธิตา) แม้นอกนี้ ยังทารก นั้น ให้อาบแล้ว ในวันเป็นที่ถือเอาซึ่งชื่อ กระทำแล้ว ซึ่งชื่อ (กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่ นาย ในกาลนี้ (อ.เรา ท.) จะไป สู่เรือนอันเป็นของตน” ดังนี้ พาเอาแล้ว ซึ่งบุตร ไปอยู่ โดยหนทาง อันไปแล้วในท่ามกลางแห่ง วิหาร กับ ด้วยสามิ ให้แล้ว ซึ่งบุตร แก่สามิ อาบแล้ว ในสระโบกขรณีใกล้วิหาร ข้ามขึ้นแล้ว รับเอาแล้ว ซึ่งบุตร, ครั้น เมื่อสามิ อาบอยู่, ยืนยังบุตรให้เต็มอยู่แล้ว เห็นแล้ว ซึ่งนางยักษ์ณี ผู้มาอยู่ รู้พร้อมแล้ว กระทำแล้ว ซึ่งเสียงอันสูง ว่า “ข้า

แต่นาย (อ.ท่าน) จงมา โดยเร็ว, (อ.หญิง) นี่ เป็นนางยักษิณีนั่น (ย่อมเป็น)” ดังนี้ ไม่อาจอยู่ เพื่ออันดำรงอยู่พร้อม
เพียงไร แต่อันมา (แห่งสามี) นั้น กลับแล้ว เป็นผู้มีหน้าเฉพาะต่อภายในแห่งวิหาร (เป็น) เล่นไปแล้ว ๑

ตลุมี่ สมเย สตุธา ปริสมชฺเฒ ทุมมํ เทเสติ ๑

ในสมัยนั้น อ.พระศาสดา ทรงแสดงอยู่ ซึ่งธรรม ในท่ามกลางแห่งบริษัท ๑

สา ปุตตํ ตถาคตสฺส ปาหปิฏฺเฐ นิปชฺชาเปตฺวา “ตุมหากํ มยา เอส ทินฺโน, ปุตตสฺส เม ชีวิตํ เทธาติ อาห ๑

สา (กุลธิดา) ปุตตํ ตถาคตสฺส ปาหปิฏฺเฐ นิปชฺชาเปตฺวา “ตุมหากํ มยา เอส (ปุตโต) ทินฺโน, (ตุมเห) ปุตตสฺส เม ชีวิตํ เทท-
อิติ อาห ๑

(อ.นางกุลธิดา) นั้น ยังบุตร ให้อนแล้ว ที่หลังแห่งพระบาท ของพระตถาคต กราบพูลแล้ว ว่า “(อ.บุตร) นั้น อันหม่อม
ฉัน ถวายแล้ว แก่พระองค์, (อ.พระองค์) ขอจงประทาน ซึ่งชีวิต แก่บุตร ของหม่อมฉัน” ดังนี้ ๑

ทวารโกฏฺฐเก อธิวตฺถิ สุมณฑเวิ ยกฺขินียา อนฺโต ปริสิตฺตํ นาทาลิ ๑

ทวารโกฏฺฐเก อธิวตฺถิ สุมณฑเวิ ยกฺขินียา อนฺโต ปริสิตฺตํ น อทาลิ ๑

อ.สุมณฑพ ผู้อยู่ทับแล้ว ที่ซุ้มแห่งประตู ไม่ได้ให้แล้ว เพื่ออันเข้าไป ในภายใน แก่นางยักษิณี ๑

สตุธา อานนฺตฺเถโร อามนฺเตตฺวา “คจฺจนนฺท ตํ ยกฺขินี ปกฺโกสํ อาห ๑

สตุธา อานนฺตฺเถโร อามนฺเตตฺวา “(ตฺว) คจฺจ อานนฺท, (ตฺว) ตํ ยกฺขินี ปกฺโกส”-อิติ อาห ๑

อ.พระศาสดา ตรัสเรียกมาแล้ว ซึ่งพระเถระชื่อว่าอานนฺท ตรัสแล้ว ว่า “ดูก่อนอานนฺท (อ.เธอ) จงไป, (อ.เธอ) จงเรียกมา
ซึ่งนางยักษิณี นั้น” ดังนี้ ๑

เถโร ตํ ปกฺโกสิ ๑

เถโร ตํ (ยกฺขินี) ปกฺโกสิ ๑

อ.พระเถระ เรียกมาแล้ว (ซึ่งนางยักษิณี) นั้น ๑

อิตฺวา “อยํ ภนฺเต อาคจฺจตีติ อาห ๑

อิตฺวา (กุลธิดา) “อยํ (ยกฺขินี) ภนฺเต อาคจฺจตี”-อิติ อาห ๑

(อ.นางกุลธิดา) นอกนี้ กราบพูลแล้ว ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ (อ.นางยักษิณี) นี่ ย่อมมา” ดังนี้ ๑

สตุธา “เอตฺ, มา สหํ อกาลีติ วตฺวา, ตํ อาคณฺตฺวา จิตํ “กสฺมา เอวํ กโรสิ? สเจ ทิ ตุมเห มาทิสฺสส พุทฺธสฺส
สมมุชฺฌาวํ นาคมิสฺสส, อหินฺกุลานํ วิย เวรํ อจฺฉนฺนทานํ วิย กาโกพฺพกานํ วิย จ กปฺปฏฺฐิจฺฉิกํ โว เวรํ อภวิสฺส
, กสฺมา เวรปฺภิวรํ กโรถ? เวรํ ทิ อเวเรน อุปสมฺมตฺติ, โน เวเรนาติ วตฺวา อิมํ คาถมาห

สตุธา “(เอสา ยกฺขินี) เอตฺ, (ตฺว) มา สหํ อกาลิ”-อิติ วตฺวา ตํ อาคณฺตฺวา จิตํ “(ตฺว) กสฺมา เอวํ กโรสิ? สเจ ทิ ตุมเห
มาทิสฺสส พุทฺธสฺส สมมุชฺฌาวํ น อาคมิสฺสส, อหินฺกุลานํ วิย เวรํ (จ) อจฺฉนฺนทานํ วิย (เวรํ จ) กาโกพฺพกานํ วิย (เวรํ) จ

กบฏจิตติโก โว เวร อภิวิสส, (ตุมเท) กสฺมา เวรปฏิวโร กโรธ? เวร หิ อเวเรน อุปสมฺมติ, โน เวรเณ (เวร อุปสมฺมติ)"-อิติ วตฺวา อิมํ คาถมาห

อ.พระศาสดา ตรัสแล้ว ว่า "(อ.นางยักษิณี นั้น) จงมา, (อ.เธอ) อย่าได้กระทำแล้ว ซึ่งเสียง" ดังนี้ ตรัสแล้ว ว่า "(อ.เธอ) ย่อมกระทำ อย่างนี้ เพราะเหตุไร, ก็ ถ้าวา อ.เธอ ท. จักไม่มาแล้ว สู่ความเป็นแห่งบุคคลผู้มีหน้าพร้อม ต่อพระพุทธรเจ้า ผู้เช่นกับด้วยเราไซ้, อ.เวร ของเธอ ท. เป็นเวรตั้งอยู่ตลอดกับ จักได้เป็นแล้ว รวากะ อ.เวร ของงูเห่าและพังพอน ท. (ด้วย) รวากะ (อ.เวร) ของหมีและไม้สะคร้อ ท. (ด้วย) รวากะ (อ.เวร) ของกาและนกเค้า ท. ด้วย, (อ.เธอ ท.) ย่อมกระทำ ซึ่งเวรและเวรตอบ เพราะเหตุไร, เพราะว่า อ.เวร ย่อมเข้าไปประับ ด้วยความไม่มีเวร, (อ.เวร) ย่อมไม่เข้าไปประับ ด้วย เวร" ดังนี้ (กะนางยักษิณี) นั้น ผู้มาแล้วจึงยืนอยู่แล้ว ตรัสแล้ว ซึ่งพระคาถา นี้ว่า